

Munu Skotar taka sér sjálfstæði?

Kjallari

Dórvadur
Gylfason

Skotar flугa nú að lýsa yfir fullu sjálfstæði og smúa af þeiri braut, sem þeir mörkuðuðu 1707, þegar England og Skotland sameinuðust undir einum kóngi í einu ríki, Stóra Bretlandi. Markmið Skota með sameiningunni 1707 var að tryggja Skotum aðgang að mörkuðum Englands og nýlendum Engleldinga og einnig að efti frið, en löndin tvö höfðu eldað grátt sílfur á fyrri til allar götur fram fyrir aldamótin 1600.

Skotland í Evrópu

En nú er óldin ónnur. Bretland er í Evrópusambandinu. Skotar þurfa ekki lengur á Engleldingum að halda til að tryggji sér aðgang að mörkuðum Englands eða annarra Evróplanda, þar eð ESB-aðildin tryggar pann aðgang „Skotland í Evrópu“ hefur lengi verið kjóronð skoskrá þjóðernissína. Skoskrá þjóðarflokkrinn hefur nú riflegan meiri hluta í skoska pinginu, sem var endurreist 1999 sem liður í aukinni heimastjórn Skotlands. Flokkurinn hefur sjálfstætt Skotland eftir að stefnuskrá sinni og stefnir að þjóðaratkvæði um málid 2014.

Skoska þjóðin er klofin í sjálfstæðismálina líkt og Færeyingar. Margir Skotar óttast, að þeir muni ekki eiga aðvöld með að fóta sig á eigin spýtur, fimm milljónir Engleldinga. Sjálfstæðisnárr spyrja á móti: Hvers vegna skyldu Skotar ekki geta staðið á eigin fótum líkt og t.d. Danir, Finnar og Norðmenn, allíka fjölmennar þjóðir? Spurningin svarar sér sjálf.

Leikreglur

Skotar hugsa að ýmsu leyti öðruvísi en Engleldingar. Muninn má t.d. ráða af því, að breski Íhaldsflokkurinn hefur lengi haft miklu minna fylgi í Skotlandi en á Englandi

hafa rutt sér til rúms á Englandi síðustu ár. Margir Skotar líta í ríkari mæli en Engleldingar til Norðurlanda um fyrirmyndir í ýmsum greinum. Þess vegna m.a. finnst mörgum Skotum eðlilegt að stíga skrefið til fulls og lýsa yfir óskorubú sjálfstæði og setja sér um leið skriflega stjórnarskrá til að undirstríka sjálfstæðisyfirlýsingu sína og lýsa þar fyrir sjálftum sér og umheiminum, hvors konar samfélag þeir vilja byggja.

Bretland er eitt örfarra landa heimsins, sem hefur ekki sett sér skriflega stjórnarskrá. Sumir segja, að Bretar séu svo reglufastir, að þeir þurfi ekki stjórnarskrá, og vísu þá í þjóðarpróttina, krikket. Þeir eiga við, að það séu ekki úrslit leiksins, sem skipta höfuðmáli, heldur gangur leiksins, leikreglurnar og virðingin fyrir þeim.

Ólia og annað

Hverning færir með ólulindir Bretlands, ef Skotar taekju sér sjálfstæði? Í grófum dráttum má segja, að fjöldungur allrar óli og jarðgass innan lögsögu Bretlands tilheyri Hjaltlands-

JJ Muninn má t.d. ráða af því, að breski Íhaldsflokkurinn hefur lengi haft miklu minna fylgi í Skotlandi en á Englandi

landseyjum. Arðinum af olíunni hefur verið varíð til margvislegrar uppbyggingar á eyjunum fyrir tilstilli almannavaldsins. Úr því að Skotar eiga fjórum sinnum drýgri hlutdeild í ólauðnum en Engleldingar, er ólauður Skota á hvern fbúa fertugfaldur á við ólauð Engleldinga, sem eru tíu sinnum fleiri en Skotar.

Ólulindirnar skipta ekki skópum. Ákvörðun Skota um sjálfstæðismálid mun ekki ráðast af ólauðnum nema að litlu leyti. Hitt skiptir meira mál, að Skotum hefur að ýmsa leyti vegnað vel að undanförunu. Þeir hafa byggt upp nýja atvinnuvegi og standa nú framlega í hátekní á heimsvisu. Skotland er ekki lengur bara viski, vefnaðarvara og misheppnaður þungaðnaður. Menningin blómstrar. Edinborg, höfuðborg Skotlands, er ein fegursta borg álfunnar og bykir jafnan vera besti staður Bretlands að búi á. Glasgow er annar handleggur. Þar í borg eru þrijú fáteikstuð kjördæmi Bretlands, og þar er mannsevin að meðaltali styttri en víðast hvar annars staðar í Evrópu.